

fra Skatteministeriet, hvordan skattetrykket var i 1993: 48,8. Hvordan var skattetrykket i 2002? 48,9! Jeg synes altså, at de her gentagne påstande om, hvordan det gik, må falde til jorden, når man ser det her.

Samtidig skete der det, at der blev oprettet 170.000 nye daginstitutionspladser. Sygehusvæsenet blev rettet op. Det var situationen. Det burde formanden for Finansudvalget i det mindste vide.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu står jeg bestemt ikke her som formand for Finansudvalget. Jeg tror, at medlemmerne af Finansudvalget gerne vil have, jeg står her som finansordfører for Dansk Folkeparti. Det er sådan, det må være ifølge den parlamentariske skik, vi har her i Folketinget.

Så siger hr. Vernersen, at alle de patienter, der har stået på venteliste til en sygehusplads, syntes, at det var helt fantastisk, fordi det fungerede så pragtfuldt der i 1990'erne med den kræftremte, som ikke kunne komme til behandling, fordi der ikke var strålekanoner nok osv. Det er dog en mærkelig argumentation lige pludselig at komme med, at vi skal til at have den debat her.

Det er jo nok et lidt andet emne, og der tror jeg, hr. Vernersen må anerkende, at der har været utrolig mange ting at reparere på efter 2001 og det regeringsskifte, som gav Dansk Folkeparti mulighed for at få indflydelse, at der er sket noget med hensyn til ventelister, til sygehuse, som det har været meget vigtigt at vi har fået – ja, jeg kunne jo fortsætte, men jeg må ikke overskride taletiden.

Kl. 19.00

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jamen det ændrer altså ikke ved det faktuelle forhold. Jeg har som sagt trukket det ud fra Skatteministeriets hjemmeside for 1 time siden. I 1993 var det 48,8 og i 2002 48,9. Når det så bliver gentaget her fra Folketingets talerstol, at skatterne steg og steg, er det jo simpelt hen i strid med sandheden. Jeg går ud fra, at man dog respekterer det, der ligger på Skatteministeriets hjemmeside.

Det ændrer jo heller ikke ved, at der var væsentlige efterslæb at rette op på på de områder, som jeg nævnte. Det har måske ikke noget med det her lovforslag at gøre, men det er jo hr. Thulesen Dahl selv, der bringer det ind, hvor forfær-

deligt det gik under de socialdemokratiske ledede regeringer i 1990'erne. Sådan gik det ikke. Der kom mange store forbedringer, og der var store fremskridt. Tænk, 170.000 børn ekstra kunne blive passet, efter at vi har haft Nyrupregeringen. Det skulle selvfølgelig betales. Men skattetrykket var uændret.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det sidste, der nævnes, var det i sammenhæng med, at man lavede en aftale med kommunerne om, at de måtte sætte forældrenes betaling til daginstitutioner op? Det er det, som Socialdemokraterne, efter at de er kommet i opposition, har fortrudt, hvor de nu mener, at forældrenes betaling skal sættes ned. Sådan er der jo så meget, vi kan diskutere.

Jeg vil vove den påstand, at det, der er afgørende i den her sammenhæng, er, at det kommunale skattetryk i 1990'erne under de socialdemokratiske ledede regeringer var fuldstændig ude af kontrol. Det, jeg har forholdt mig til, og det, jeg mener, er, at der har været en helt manglende respekt for de aftaler, der blev indgået mellem staten og de kommunale parter. Jeg mener, det har været helt afgørende, at den respekt bliver genfundet, så man ved, at når man aftaler noget, skal man altså også holde det. Det er jo egentlig det, det her handler om.

At skatterne steg i 1990'erne er jo en notorisk kendsgerning. Det handler jo om, hvad man ser det i forhold til, og her prøver man at se det i forhold til et bruttonationalprodukt, der i 1990'erne var kraftigt stigende. Altså den enkelte dansker har bestemt også kunnet se, hvordan det har udviklet sig.

Men det centrale i forbindelse med dette beslutningsforslag er respekten for de aftaler, man laver.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Når hr. Kristian Thulesen Dahl siger, at det er respekten for indgåede aftaler, så forstår jeg ikke, at man ikke gik til indenrigsministeren og sagde, at kommunerne skal have den samme straf som Vestsjællands Amt og Frederiksberg Kommune. Altså set ud fra den logik, som hr. Thulesen Dahl fremfører, nemlig at man skal stå fast på, at en aftale er en aftale, så forstår jeg ikke, at man er så blødsoden over for indenrigsministeren, når han kommer og spørger: Skal vi ikke lade være den her gang?